

7. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Bog odpušča zaradi zvestobe sebi*
Iz 43,18-19.21-22.24b-25

Berilo iz knjige preroka Izaíja.

To govori Gospod:

**»Ne spominjajte se prejšnjih reči,
ne mislite na nekdanje reči.**

**Glejte, nekaj novega bom naredil,
zdaj klije, mar ne opazite?**

**Da, speljal bom pot skozi puščavo
in reke skozi pustinjo.**

**Ljudstvo, ki sem ga zase upodobil,
naj pripoveduje mojo hvalo.**

**Vendar nisi klical mene, Jakob,
nisi se trudil zame, Izrael.**

**Le nadlegoval si me s svojimi grehi,
utrupal si me s svojimi krivdami.**

**Jaz sem, jaz sem tisti, ki izbrisujem
tvoje prestopke zaradi sebe
in se ne spominjam tvojih grehov.«**

Poslušali smo Božjo besedo.

Spev z odpevom

Ps 41,2-5.13-14 (R 5b)

***Odpev:* Gospod, ozdravi mojo dušo.**

Blagor mu, ki misli na slabotnega,

Gospod ga bo rešil na dan nesreče.

Gospod ga varuje in ohranja pri življenju,

osreči ga na zemlji in ne izroči v roke sovražnikov. *Odpev.*

Gospod ga podpira na bolniški postelji;
njegovo ležišče rahlja v njegovi bolezni.
Dejal sem: »Gospod, izkaži mi milost,
ozdravi mojo dušo, zakaj grešil sem zoper tebe.«

Mene pa si v moji nedolžnosti podpiral,
postavil si me pred svoje obličje na veke.
Slavljen bodi Gospod, Bog Izraelov,
od vekomaj do vekomaj! Amen, amen. *Odpev.*

*Drugo berilo: V Jezusu so uresničene Očetove obljube
2 Kor 1,18-22*

Berilo iz drugega pisma apostola Pavla Korinčanom.

**Bratje in sestre,
pri Božji zvestobi! naša beseda do vas ni ›da‹ in hkrati
›ne‹,
saj Božji Sin Jezus Kristus,
ki smo ga mi med vami oznanili, jaz, Silván in Timótej,
ni postal ›da‹ in hkrati ›ne‹,
ampak se je v njem zgódil ›da‹.
Vse Božje obljube imajo v njem svoj ›da‹.
Zato se po njem prek nas dviga k Bogu v slavo tudi
›amen‹.
Bog nas skupaj z vami utrjuje za Kristusa in nas mazili;
vtisnil nam je tudi pečat
in v naša srca polóžil poroštvo Duha.**

Božja beseda.

Aleluja Lk 4,18

Aleluja. Gospod me je poslal, da prinesem blagovest ubogim,
da oznanim jetnikom prostost. Aleluja.

‡ **Iz svetega evangelija po Marku.**

Ko je Jezus čez nekaj dni spet prišel v Kafarnáum, se je razvedelo, da je v hiši.

Veliko se jih je zbralo, tako da še v preddverju ni bilo več prostora, in jim je oznanjal nauk.

Tedaj so prišli in k njemu prinesli hromega, ki so ga štirje nosili.

Ker ga zaradi množice niso mogli prinesiti predenj, so nad mestom, kjer je bil, odkrili streho; naredili so odprtino in spustili posteljo, na kateri je ležal hromi.

Ko je Jezus videl njihovo vero, je rekel hromemu:

»Sin, odpuščeni so ti grehi!«

Sedelo pa je tam nekaj pismoukov, ki so v svojih srcih premišljevali:

»Kaj ta tako govori? To je bogokletje!

Kdo more odpuščati grehe kakor edino Bog?«

Jezus je v duhu takoj spoznal,

da pri sebi tako premišljujejo, in jim je rekel:

»Kaj tako premišlujete v svojih srcih?

Kaj je laže: reči hromemu: »Odpuščeni so ti grehi« ali reči: »Vstani, vzemi posteljo in hodi«?

Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,«

je rekel hromemu:

»Pravim ti: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!«

Ta je vstal in takoj dvignil posteljo ter šel ven vpričo vseh,

tako da so bili vsi iz sebe in so slavili Boga ter govorili:

»Kaj takega še nikoli nismo videli.«

To je Kristusov evangelij.